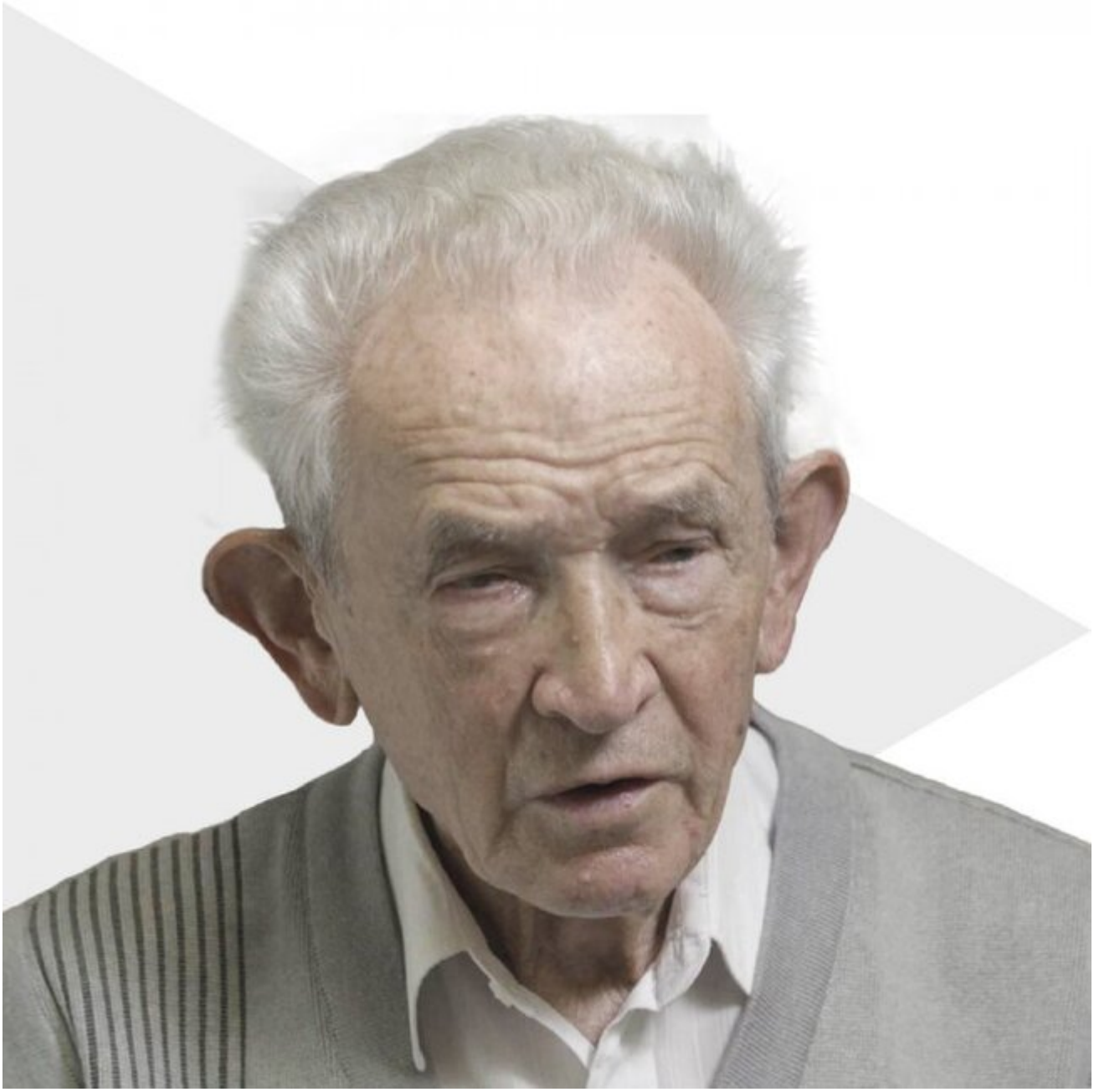

Bogdan Bomert

Bogdan Bomert

Stoczniowiec, inżynier, syn volksdeutscha współpracującego z AK

i więźnia obozu w Pomiechówku.

Bogdan Bomert urodził się 26 października 1933 r. w Warszawie, w rodzinie Adama Bomerta, zamieszkałego w Polsce niemieckiego kolonisty, ewangelika. Dzieciństwo Bogdan spędził w Działdowie, Łaszewie i Ćwiklinku. Kiedy we wrześniu 1939 r. wybuchła wojna i Niemcy zajęli Polskę, Adam Bomert podpisał volkslistę. Jako Niemiec bez przeszkód mógł prowadzić wtedy sklep, skup jaj i mleka, a całej rodzinie powodziło się bardzo dobrze. Mało kto wiedział, że ten volksdeutsch współpracował z polskim podziemiem i pomagał Polakom, zatrudniając ich w swoim sklepie i ratując tym samym od wywózki na roboty do Rzeszy. Sam – co figuruje w dokumentach gestapo – był żołnierzem AK o pseudonimie „Bagnet". Niestety jego działalność w kwietniu 1944 r. została odkryta przez okupanta. Niemcy aresztowali Adama Bomerta. Był katowany i szczuty psami w czasie śledztwa przez gestapo. Uwięziony w Forcie III w Pomiechówku, na mocy sądu doraźnego został skazany na śmierć, a wyrok wykonano 26 maja 1944 r. W tym samym czasie zatrzymana przez Niemców została też żona Adama i wywieziona do obozu koncentracyjnego Ravensbrück. Dziećmi Bomertów musiała zaopiekować się babcia, a okres ten – wojna, przetoczenie się frontu, pierwsze tygodnie po okupacji – charakteryzował się poczuciem zagrożenia, biedą, głodem i ciągłą tułaczką.

Matka Bogdana szczęśliwie przeżyła niemiecki obóz i po zakończeniu wojny wróciła do domu. Zmarła w 1969 r. Spośród rodzeństwa Adama Bomerta jeden brat Ludwik został zamordowany przez Niemców za krytykę Hitlera, kolejny służył w gestapo, jeszcze inny w Wehrmachcie.

Po wojnie Bogdan Bomert ukończył Liceum Ogólnokształcące w Raciążu. Ponieważ początkowo nie mógł dostać się na studia, rozpoczął pracę w Stoczni Gdańskiej. Powołany do polskiej armii, odbywał służbę wojskową, pracując na Śląsku w kopalni. Po powrocie z wojska ponownie pracował w Stoczni Gdańskiej w tokarni i kreślarni, następnie w Centralnym Biurze Konstrukcji Okrętowych nr 2, potem przeniósł się do gdyńskiej Wytwórni Aparatów Natryskowych. Po skończeniu Politechniki Gdańskiej został zatrudniony w biurze przedsiębiorstwa PROMOR, które pracowało dla przemysłu okrętowego, produkując m.in. dźwigi. W związku z ciężką chorobą córki cała rodzina przeniosła się na stałe do Niemiec. Bogdan Bomert jest jednym z bohaterów filmu dokumentalnego *Fort* (2020 r., reż. R. Pękała, M. Maziarzewski). Zmarł w 2020 r.

Przejdź do relacji

BOGDAN BOMERT

Poprzedni Strona
Następny Strona